

124

В И Р О К

ІМ"ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ
1981 року січня "13" дня Судова колегія в кримінальних
справах Дніпропетровського ОБЛАСНОГО СУДУ в складі:

Головуючого КАЩЕЄВА І.В.

Народних засідателів:

СТРИЖАК Т.І.

КРАСНЯКА М.С.

При секретарі РАДІВІЛОВІЙ Г.Я.

З участю прокурора КАРЦЕВА О.Д.

З участю адвокатів ЯЛОВЕНКО В.В., ПЕТРУКА Ю.К.

розглянула у відкритому судовому засіданні в залі суду в
місті Дніпропетровську

справу про обвинувачення

СОКУЛЬСЬКОГО Івана Григоровича,
13 липня 1940 року народження,
уроженця с.Червоноярського Синель-
никівського району Дніпропетровської
області, українця, безпартійного,
громадянина СРСР, з незакінченою
вищою освітою, одруженого, на утр-
манні має дитину віком 5 років, су-
мого в 1970 році по ч.1 ст.62 КК
УРСР до 4 років 6 місяців позбавлен-
волі, звільненого 14 грудня 1973 ро-
після повного відбуття міри покара-
тимчасово не працювавшого, мешкає
в м.Дніпропетровську, вул.Маршала

Коновалова, буд. № 3, -

в скоєнні злочину, передбаченого ч.2 ст.62 КК УРСР;

2.

ПРИХОДЬКА Григорій Андрійович, 20 грудня 1957 року народження, уродженець с.Олександрівка Синьовишківського району Дніпропетровської області, українця, безпартійно-утриманий має двох неповнолітніх дітей віком 16 та 5 років, судимого в 1974 році по ч.1 ст.70 КК УРСР до після повного відбуття міри покарання, призначеного електричною колгоспу ім.гаври "Прива" та мешканого в с.Олександрівка Синьовишківського району Дніпропетровської області, -

злочини: злочину, передбаченого ч.2 ст.62 КК УРСР, -

У С Т А Н О В І Д А :

Підсудний СОКУЛІСЬКИЙ Іван Григорович, звільнившись 14 грудня 1973 року в місто позбавлення волі після повного відбуття покарання у вигляді 4 років 6 місяців позбавлення волі за злочин, передбачений ч.1 ст.62 КК УРСР, несповноважений на ведення розвідки з метою розкриття в біку відповідних органів, не тільки на шлях шпигування. Прокликаючи в ж.Дніпропетровську, на гучні антирадянські націоналістичні парадони, співучиняючи злочин окремих особистих контактів та контактів з рідними родичами за особливе небезпечні державні злочини ПРИБОДЬКА Григорій Андрійович та інші, з метою відходу та самобиччя Радянської влади виготовляв, зберігав та розповсюджував ліри, статті та інші документи, в яких містяться націоналістичні вигадки, за порочать радянський державний і суспільний лад, а також закликає до боротьби з Радянською владою на Україні та відрив України від СРСР.

Підсудний ПРИХОДЬКО Г.А. після засудження його за особливі небезпечний державний злочин, передбачений ч.1 ст.70 КК УРСР до 5 років позбавлення волі, відбуваючи міру покарання у ВТК в 36 Барської області та в тюрмах міст Володимирівка і Калуга, а після звільнення в місто позбавлення волі в грудні 1976 року, невідносно

с. Олександропіль Синельниківського району Дніпропетровської області, не став на шлях виправлення; залишаючись на ворожих Радянському суспільству позиціях, на ґрунті антирадянських націоналістичних переконань, спілкуючись шляхом листування з особами, раніше засудженими за антирадянську діяльність, в 1975-1980 роках з метою підриву та ослаблення Радянської влади систематично виготовляв, зберігав і розповсюджував рукописні ворожі документи, в яких містяться наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний і суспільний лад, і заклики до боротьби з Радянською владою.

СОКУЛЬСЬКИЙ з метою підриву та ослаблення Радянської влади: - в 1965 році написав, пізніше віддрукував в 2 примірниках і зберігав до 12 березня 1980 року до вилучення вірш "Ностальгія", датований 16 січня 1965 року;

- в 1968 році написав і зберігав дома до вилучення 11 квітня 1980 року вірш "Шевченкова дума";

- 17 червня 1975 року написав і зберігав у себе вдома до вилучення 12 березня 1980 року вірш "Запах пам'ятає квітку";

- влітку 1976 року написав і зберігав до вилучення вірш "Замкнулось місто";

- 26 липня 1978 року написав і зберігав до вилучення 12 березня 1980 року вірш "Містові снилася площа";

- в період до 1969 року написав, віддрукував на машинці та зберігав до вилучення вірш "Пісок";

- в 1965-1967 роках у невстановленої особи переписав вірш, що починається словами: "Сивий мріє і не чує"; зберігав його до вилучення;

- в період до 1969 року написав чернетку вірша "О інквізиціє свята"; зберігав його до вилучення;

- після 1973 року написав чернетки віршів, що починаються словами: "Обережно! Грип у місті", "І там шукав", "Відзовіться, гори"; зберігав їх до вилучення;

- з грудня 1973 року до квітня 1980 року написав, розмножив в 3 примірниках і зберігав вірш "Руїна /XII ст./", що починається словами: "Тиша навстіж камінна";

- 22 липня 1979 року написав вірш "Українська дорога" і зберігав до вилучення;

- 7 лютого 1980 року написав і зберігав до вилучення вірш, який починається словами: "Невольничий плеч - не порада";

- II березня 1980 року написав вірш, що починається словами: "Нам даровано мить України"; чернетки і вірш зберігав до їх вилучення II квітня 1980 року;

- 24 березня 1980 року написав вірш, що починається словами: "На краю України - тиша з блакиті"; чернетки і закінчений варіант якого зберігав до вилучення;

- в 1979 році написав, а напочатку 1980 року розмножив на своїй друкарській машинці і зберігав до вилучення вірші, які починаються словами:

- "Покликав степ за обрії сумні" - 3 примірника,
- "Болото днів - хіба є ще болото" - 3 примірника,
- "А ми - ніхто" - 3 примірника,
- "Кар"єр" - 2 примірника,
- "Руїна /XII ст./", Скільки вилито крові" - 3 примірника,
- "Степ дорівнює тиші" - 3 примірника.

- в період з початку 1980 року до дня вилучення написав і зберігав свою автобіографію;

- в період з 1979 року і до II квітня 1980 року, готуючись до написання наклепницьких статей, в тому числі таких, як "Коли ж ми будемо братами?", "Навіщо комуністичній народ? Народ сам собі мета" та інших, зробив на окремих аркушах та в записнику чернетки та нотатки, які починаються словами:

"Колхоз "Полиготдел",
 "Хто б міг подумати",
 "Преобразование человека",
 "Конечно же, вам нужен САХАРОВ",
 "Вкинутый в ніч будинок",
 "Если бы Вам пришлось выбирать",
 "Мов дерево без обличчя",
 "Суспільство, на скрижалях якого написано - отсіам",
 "І дуже боляче мені",
 "Як пригадує мати",
 "Чи ж не тому",
 "Дорогий брате по землі",
 "Українофіл так далеко захований",
 "Поділяється на два види",
 "Право на Україну",
 "Не завжди узгоджується",

лист на ім'я Вячеслава; всі перелічені записи зберігав до вилучення їх під час обшуку в березні-квітні 1980 року.

- в період 1965-1969 років на сторінках книги "Русская мысль", полімізуючи з авторами статей "Националистические и национальные течения в III Думе" і "Борьба за национальную школу в Австрии", з ворожих націоналістичних позицій зробив власноручні написи; книгу з написами зберігав до її вилучення 12 березня 1980 року;

- наприкінці 1979 - початку 1980 року на своїй друкарській машинці виготовив і розповсюдив декілька примірників документа під назвою "Карикатура на суд"; перший примірник цього документа був вилучений під час обшуку в квартирі засудженого за антирадянську діяльність КРАСІВСЬКОГО, що мешкає в с. Моршин Львівської області.

Перебуваючи в камері слідчого ізолятора УВС Дніпропетровського облвиконкому як обвинувачений, СОКУЛЬСЬКИЙ в квітні-червні 1980 року з метою підриву та ослаблення Радянської влади написав для подальшого розповсюдження та виготовив:

- 4 примірника статті "Кому належить слава?";
- 4 примірника статті "Коли ж ми будемо братами?";
- 3 примірника "Звернення до колег-літераторів Заходу";
- 3 примірника "Останнє слово на суді";

9 примірників вірша "Реквієм", текст якого починається словами: "На краю України - тиша з блакиті"; з метою розповсюдження дав співкамернику ЛИМАРЕНКО переписати цей вірш, що він і зробив; під час обшуку аркуш з текстом цього вірша, виконаним ЛИМАРЕНКО, був вилучений адміністрацією ізолятора;

- окремі чернетки, тексти яких починаються словами: "Хто б міг в пошевченківські часи", "Хто б міг подумати", "Отже в своїй творчості", "В людини головне - її духовність",

- 1 примірник вірша "Українська дорога", текст якого починається словами: "Освятимо серця";

- 1 примірник вірша, текст якого починається словами: "Я живу у зоряному віці".

З метою розповсюдження в СРСР і за його межами передав своїм співкамерникам ЛИМАРЕНКО і МОРГУНОВУ для пересилки своїм родичам:

- 2 примірника статті "Кому належить слава?";
- 2 примірника статті "Коли ж ми будемо братами?";
- 1 примірник "Звернення до колег-літераторів Заходу";
- 2 примірника вірша "Реквієм"; всі ці документи були знайдені та вилучені у згаданих осіб адміністрацією ізолятора.

Інші виготовлені в камері і згадані вище документи він зберігав в тюрмі міста Володимир, 20 зовнішній

у себе до дня вилучення їх співпрацівниками слідчого ізолятора.

В перелічених вище віршах, статтях та інших документах, які СОКУЛЬСЬКИЙ виготовив, зберігав та розповсюджував з метою підризу та ослаблення Радянської влади, містяться наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний та суспільний лад, зводять наклеп на радянську дійсність, на умови життя в СРСР, на становище Радянської України в складі СРСР, як суверенної республіки, на становище та умови життя українців в Радянському Союзі, на їхні демократичні права і свободи, на комунізм та комуністичну ідеологію, на Комуністичну партію СРСР, національну політику Радянського уряду відносно України, на дружні відносини між українськими та російськими народами, на діяльність радянських органів по вихованню людей і їх світогляда, на українську культуру, на радянські органи правосуддя; схвалює антирадянську діяльність своїх однодумців; закликає до боротьби проти Радянської влади на Україні та за відокремлення України від Радянського Союзу.

9 січня 1980 року одержав від підсудного ПРИХОДЬКА Г.А. рукописи, виконані останнім, під назвою "Роман Роденко", "Пустельник", "Антагоніст", "Виховане зло", "Етнічна воля", в яких містяться наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний та суспільний лад; містяться заклики до читачів не підкорятися законом Радянської влади, фізичного знищення радянських активістів, підніматися на боротьбу проти існуючого державного ладу на Україні, за її відрив від СРСР; зводиться наклеп на внутрішню та зовнішню політику КПРС і Радянського уряду, на радянську дійсність та на інші сторони життя в СРСР. З метою підризу та ослаблення Радянської влади СОКУЛЬСЬКИЙ зберігав одержані від ПРИХОДЬКА перелічені вище документи антирадянського та наклепницького змісту у себе вдома до 12 березня 1980 року, тобто до їх вилучення органами слідства. СОКУЛЬСЬКИЙ, прочитавши "Роман Роденко", написав коротку рецензію на нього; в ній зводить наклеп на радянський державний та суспільний лад, називаючи їх державно-бюрократичним монолітом і тоталітаристичним суспільством.

ПРИХОДЬКО з метою підризу та ослаблення Радянської влади:
- відбуваючи покарання в тюрмі міста Володимира, 20 жовтня

1975 року виготовив рукописний документ у вигляді заяви до Президії Верховної Ради УРСР, направив його за адресою, але ця заява було конфісковано адміністрацією установи;

- 17 листопада 1975 року також виготовив рукописний антирадянський документ у вигляді заяви до 4 сесії Верховної Ради СРСР; документ направив за адресою, але його було конфісковано адміністрацією установи;

- 18 травня 1976 року там же виготовив в двох примірниках рукописний документ у вигляді заяви до Президії Верховної Ради СРСР та Президії Верховної Ради УРСР; документ направив за адресою, але його було конфісковано адміністрацією установи;

- 29 жовтня 1976 року там же виготовив рукописний документ у вигляді заяви до Президії Верховної Ради СРСР, направив за адресою, але його було конфісковано адміністрацією установи;

- в 1977 році, відбуваючи покарання в тій же тюрмі м.Володимира, виготовив рукописний ворожий документ під назвою "Етнічна воля", до грудня 1978 року зберігав його в своїх речах в місцях ув'язнення, а потім - у себе вдома в селі Олександропіль; 9 січня 1980 року розповсюдив його, передавши для ознайомлення і надання рецензії СОКУЛЬСЬКОМУ І.Г., у якого він був вилучений 12 березня 1980 року;

- 6 серпня 1978 року, перебуваючи у виправно-трудовій колонії № 36 в Пермській області, написав антирадянський документ у вигляді заяви до голови Президії Верховної Ради СРСР, направив за адресою, але його було вилучено адміністрацією установи;

- в 1976-1979 роках ПРИХОДЬКО, перебуваючи в місцях позбавлення волі м.Володимира і міста Калуги, а після звільнення 27 грудня 1978 року у себе вдома в селі Олександропіль Синельниківського району Дніпропетровської області власноручно виготовив антирадянський рукописний документ у формі художнього твору під назвою "Пустельник"; цей документ зберігав у себе вдома, а 9 січня 1980 року розповсюдив, передав його для ознайомлення і надання рецензії підсудному СОКУЛЬСЬКОМУ, в будинку-

... якого він був вилучений 12 березня 1980 року; чернетку цього документа ПРИХОДЬКО зберігав в тайнику, закладеному невстановленою особою в лісопосадці за селом Олександропіль, до вилучення 12 вересня 1980 року;

- в 1976-1979 роках при перебуванні в місцях позбавлення волі міста Володимира та міста Калуги, а після звільнення 27 грудня 1978 року у себе вдома в селі Олександропіль ПРИХОДЬКО власноручно виготовив рукописний ворожий документ у формі художнього твору під назвою "Роман Роденко", зберігав в своєму будинку, а 9 січня 1980 року розповсюдив, передавши для ознайомлення і надання рецензії підсудному СОКУЛЬСЬКОМУ в його будинку, де він був вилучений 12 березня 1980 року; чернетка рукопису зберігалась у вказаному вище тайнику і була вилучена 12 вересня 1980 року;

- в 1978-1979 роках, перебуваючи в тюрмі міста Калуги, а після звільнення у себе вдома в селі Олександропіль ПРИХОДЬКО виготовив рукописний документ у формі художнього твору під назвою "Антагоніст", зберігав його у себе вдома, а 9 січня 1980 року розповсюдив, передавши для ознайомлення і надання рецензії підсудному СОКУЛЬСЬКОМУ в його будинку, де він був вилучений 12 березня 1980 року; чернетку рукопису підсудний зберігав в названому тайнику до вилучення 12 вересня 1980 року;

- влітку 1979 року у себе вдома в селі Олександропіль ПРИХОДЬКО виготовив рукописний документ під назвою "Комунізм і його анти..." і зберігав в тайнику за селом Олександропіль в лісопосадці до його вилучення 12 вересня 1980 року;

- влітку 1979 року в селі Олександропіль написав вірш антирадянського змісту, який починається словами: "Поклін тобі, Вибавіно мила...", та зберігав його у вказаному вище тайнику до вилучення 12 вересня 1980 року;

- влітку-восени 1979 року в тому ж місці власноручно виготовив документ в формі художнього твору, який починається словами: "Красное я люблю с детства", зберігав його в тайнику в лісопосадці за селом Олександропіль до вилучення 12 вересня 1980 року;

10.

- восени 1979 року в селі Олександропіль ПРИХОДЬКО виготовив рукописний документ в формі спогадів про своє перебування в місцях позбавлення волі і зберігав його в тайнику до вилучення 12 вересня 1980 року;

- в листопаді-грудні 1979 року ПРИХОДЬКО в селі Олександропіль власноручно виготовив рукописний документ під назвою "Виховане зло", який зберігав у себе вдома, а 9 січня 1980 року розповсюдив, передавши його для ознайомлення і надання рецензії підсудному СОКУЛЬСЬКОМУ в його будинку, де він був вилучений 12 березня 1980 року;

- в червні 1980 року в селі Олександропіль ПРИХОДЬКО виготовив рукописний документ під назвою "Туманістичний рух. Криза. Нові пошуки" і зберігав його у себе вдома до вилучення під час обшуку 1 липня 1980 року;

- в 1975-1980 роках ПРИХОДЬКО власноручно виготовив на окремих аркушах цигаркового паперу рукописний антирадянський документ у вигляді мікротексту і зберігав його в тайнику, закладеному невстановленою особою в лісопосадці за селом Олександропіль до його вилучення 12 вересня 1980 року.

В перелічених вище документах, які Приходько власноручно виготовив, зберігав та розповсюджував з метою підриву та ослаблення Радянської влади, містяться наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний та суспільний лад, зводять наклеп на радянську дійсність, на внутрішню і зовнішню політику КПРС і Радянського уряду, на Конституцію СРСР і радянську демократію, на національну політику КПРС і Радянського уряду, на дружні взаємовідносини між українським та російським народами, на сучасне становище жінок в радянській Україні, на систему виховання радянських людей, на радянську культуру, на комуністичну ідеологію; схвалює дії ОУН і так званої "Української повстанської армії", їх озброєну боротьбу проти Радянської влади; закликає до боротьби з Радянською владою, за відрив України від СРСР; висловлює готовність прийняти свою участь в цій боротьбі.

Підсудний СОКУЛЬСЬКИЙ не визнав себе винним в скоєнні названого особливо небезпечного державного злочину і пояснив,

II.

як автором і виконавцем тексту всіх вище перелічених віршів, статей та інших документів, що ставляться йому в обвинувачення, окрім документу "Карикатура на суд", являється він. Всі вони були виготовлені ним власноручно в названий відносно кожного документу час та вилучені під час обшуку в нього вдома, де він їх зберігав. Він не ставив мети підриву та ослаблення Радянської влади, в них немає нічого наклепницького та вигадок, що порочили б радянський державний і суспільний лад, що до боротьби з Радянською владою в Україні та про відрив України від СРСР він не закликав. Виняток вина підсудного СОКУЛЬСЬКОГО знайшла своє підтвердження наступними доказами, перевіреними в судовому засіданні:

- речовими доказами - документами антирадянського та наклепницького на радянську дійсність змісту, вилученими у СОКУЛЬСЬКОГО, що містяться в томі 8 а.с. I-26, друкарською машинкою "Москва" № 40I627, яка належала СОКУЛЬСЬКОМУ; листом ПРИХОДЬКА СОКУЛЬСЬКОМУ від 24.XI.1979 року /том 5, а.с.298/;

- висновками почеркознавських та криміналістичних експертів, з яких видно, що вилучені у СОКУЛЬСЬКОГО рукописні документи написані власноручно ним, а машинописні, в тому числі документ "Карикатура на суд", надруковані на належній йому машинці "Москва" № 40I627 /том 6 а.с. I9-34, 73-79, 98-114, I32-I39, I50-I60/;

- протоколами обшуків та вилучення у СОКУЛЬСЬКОГО документів антирадянського та наклепницького змісту /том I а.с. IO-20, 7I-78, I42-I53/; протоколами обшуку та вилучення у КРАСІВСЬКОГО З.М. документу "Карикатура на суд" /том 4, а.с. I82/;

- протоколами огляду документів, вилучених під час обшуків у СОКУЛЬСЬКОГО та КРАСІВСЬКОГО /том I а.с. 2I-68, 79-89; том 4 а.с. I47-I59, I60-I80, I88-I89/;

- окрім названих доказів, підтверджуючих виготовлення СОКУЛЬСЬКИМ документу "Карикатура на суд", виготовлення ним останнього підтверджується листами СОКУЛЬСЬКОГО до своїх родичів; в листі, який починається словами: "Дорогі мої, Марієч-

го, мамо, Орисе, бабуся! Постійно думаю про вас", є такі слова: "Цікаво, звідки в них взявся І екз. "Карикатура на суд?" Складений вчетверо, понищений трохи, але в їхніх руках"; в листі, що починається словами: "Цікаво, яким чином потрапив", є такі слова: "Цікаво, яким чином потрапив до Шк.рук І екз. "Карикатури на суд"? Складений вчетверо, трохи потертий. Всякі збірки. пропущення" /том І а.с. 21-22, 34, 58, 59, 83; том 4 а.с. 151, 164-165, 168/;

- висновком почеркознавської експертизи № 24-с від 10 вересня 1980 року /пункти 29,30/ визнано, що згадані вище листи СОКУЛЬСЬКОГО, в яких він цікавиться про те, яким чином потрапив до органів слідства виготовлений ним документ під назвою "Карикатура на суд", написані власноручно ним /том 6, а.с. 132, 134/;

- речовими доказами: рукописами "Роман Роденко", "Пустельник", "Антагоніст", "Виховане зло", "Етнічна воля", що були вилучені під час обшуку у СОКУЛЬСЬКОГО, які виготовив та передав йому ПРИХОДЬКО; написами рецензійного характеру на рукописі "Роман Роденко", зробленими СОКУЛЬСЬКИМ /том 7, а.с. 2-10, том 8 а.с. 14-16/;

- показами свідків МЕРІХОВА Н.І. і ДУЗЕНКА Є.М., підтверджуючих, що вони відібрали у ЛИМАРЕНКА та МОРГУНОВА і передали адміністрації слідчого ізолятора згадані вище листи СОКУЛЬСЬКОГО, який через вказаних осіб намагався передати їх за призначенням;

- показами підсудного ПРИХОДЬКА, який стверджує факт та ціль передачі СОКУЛЬСЬКОМУ виготовлених ним рукописів, що були вилучені у СОКУЛЬСЬКОГО;

- показами СОКУЛЬСЬКОГО та ПРИХОДЬКА про те, що вони шляхом листувань та особистих контактів спілкувались між собою в 1979-1980 роках;

- матеріалами про проведення профілактичних заходів

Відносно СОКУЛЬСЬКОГО на протязі 1974-1980 років в зв'язку з його антигромадською та наклепницькою діяльністю / том I, с.с. 109-132/;

Судова колегія прийшла до висновку, що всі перелічені вище документи, які виготовив, зберігав та розповсюджував СОКУЛЬСЬКИЙ, направлені на підрив та ослаблення Радянської влади, в них містяться наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний і суспільний лад, а також заклики до боротьби з Радянською владою на Україні та відрив України від СРСР.

Оцінюючи всі перелічені докази в їх сукупності, аналізуючи обставини скоєного злочину, судова колегія вважає, що СОКУЛЬСЬКИЙ розумів зміст виготовлених ним документів, їх антирадянську зороку направленість, діяв умисно та мав вище вказану мету, а тому його дії, з врахуванням того, що він був раніше зусуджений за такий же злочин і судимість не погашена, кваліфіковано вірно за ч.2 ст.62 КК УРСР.

Підсудний ПРИХОДЬКО не визнав себе винним в скоєнні названого особливо небезпечного державного злочину і пояснив, що автором і виконавцем по виготовленню, а частини з них в розповсюдженні, документів, що ставляться йому в обвинувачення, являється він. Всі документи, що поставлені йому в обвинувачення, пояснив ПРИХОДЬКО, були виготовлені ним власноручно в названий відносно кожного документу час, зберігав їх до вилучення, а частину з них передав СОКУЛЬСЬКОМУ, в якого вони були вилучені. В своїх заявах та інших документах, в тому числі у вигляді художніх творів, пояснив ПРИХОДЬКО, які він виготовив, а потім зберігав їх та розповсюдив, не ставив мети підриву та ослаблення Радянської влади, в них нібито немає ніяких наклепницьких вигадок, що порочили б радянський державний і суспільний лад, немає закликів до боротьби з Радянською владою, за відрив України від СРСР.

Однак вина підсудного ПРИХОДЬКА в скоєнні названого злочину знайшла своє підтвердження в перевірених в судовому засіданні наступними доказами:

- речовими доказами - документами антирадянського та наклепницького змісту, які виготовив власноручно ПРИХОДЬКО,

... були виключені слідчими органами /том 7 в.с. 2,5,7, 9,10;
 том 5 в.с. 16/;

- висновками почеркознавчої експертизи про те, що всі зазначені документи, поставлені йому в обвинувачення, виготовлені
 ПРИХОДЬКОМ /том 5 в.с. 299-301; том 6 в.с. 170-172, 183-187;

- протоколами обшуку, виключення та огляду заяв, рукописів
 у вигляді художніх творів та інших документів, виготовлених
 ПРИХОДЬКОМ /том 7 в.с. 5; том 5 в.с. 77-78, 90-94, 88-89; том I
 в.с. 11-13, 80-82; том I в.с. 10-20, том 5 в.с. 103-111, том I
 в.с. 15-17, том 5 в.с. 112-115; том I в.с. 16, том I в.с. 47-49;
 том 5 в.с. 116-117, том I в.с. 42-43, том 5 в.с. 115-116, том 5
 в.с. 122-123, том 5 в.с. 120-122, том 5 в.с. 123-126, том 5
 в.с. 117-120; том I в.с. 36-37, том 2 в.с. 80-84, том 5 в.с. 97,
 том 5 в.с. 103-111, 126/;

- показами підсудного СОКУЛЬСЬКОГО, який підтверджує
 отримання від ПРИХОДЬКА виготовлених останнім документів "Втічна
 мей", "Душевник", "Роман Роденко", "Антропоїст", "Виховане зло",
 та інші собі рукописи у вигляді художніх творів, які він
 зберігав у себе до обшуку та виключення слідчими органами.

Судова колегія прийшла до висновку, що всі згадані вище
 документи, які виготовив, зберігав та розповсюджував підсудний
 ПРИХОДЬКО, за своїм змістом спрямовані на підризу та ослаблення
 Радянської влади, в них стверджується про необхідність збройної
 боротьби проти Радянської влади, за відділення України від
 СРСР, в яких містяться в собі заклики до такої боротьби; у виго-
 товлених ПРИХОДЬКОМ документах містяться наклепницькі вигадки,
 що ворожать радянський державний і суспільний лад.

Оцінюючи всі перелічені докази в їх сукупності, аналізуючи
 обстановку скоєного злочину, судова колегія вважає, що ПРИХОДЬКО
 мав намір зміст виготовлених ним документів, їх антирадянську ворожу
 спрямованість, діяв умисно та мав вище вказану мету, з тому його
 дії, з врахуванням того, що він продовжував свою злочинну
 діяльність ще в місцях відбування покарання за такий же злочин і

підля звільнення до його затримання, кваліфіковано вірно за ч.2 ст. 62 КК УРСР.

Призначаючи міру покарання підсудним СОКУЛЬСЬКОМУ та ПРИХОДЬКО, судова колегія враховує наступні обставини: злочини, а раніше вони були засуджені за такі ж злочини і покарань та після звільнення до їх затримання по цій справі характеризуються виключно негативно; на протязі багатьох років вони не припиняли ворожої антирадянської злочинної діяльності, перші судимості у СОКУЛЬСЬКОГО і ПРИХОДЬКО не погашені.

В зв'язку з наведеним судова колегія прийшла до висновку, що СОКУЛЬСЬКИЙ І.Г. та ПРИХОДЬКО Г.А. являють собою злісних злочинців і підвищену небезпеку для суспільства, вперто не бажають стати на шлях виправлення, а тому вважає необхідним визнати кожного на підставі п.І ч.І ст. 26 КК УРСР особливо небезпечним рецидивістом та відповідно призначити їм відбування покарання у виправно-трудовій колонії особливого режиму, по 5 років якого з відбуванням в тюрмі.

На підставі наведеного, керуючись ст.ст. 323,324 КПК УРСР, судова колегія

З А С У Д И Л А:

СОКУЛЬСЬКОГО Івана Григоровича визнати винним за ч.2 ст. 62 КК УРСР і призначити йому покарання за цим законом у вигляді 10 /десяти/ років позбавлення волі з засланням строком на 5 /п'ять/ років.

На підставі п.І ч.І ст.26 КК УРСР СОКУЛЬСЬКОГО Івана Григоровича визнати особливо небезпечним рецидивістом з відбуванням покарання перших 5 /п'яти/ років позбавлення волі в тюрмі, а послідуєчих 5 /п'яти/ років - у виправно-трудовій колонії особливого режиму. Строк відбуття покарання СОКУЛЬСЬКОМУ І.Г. рекувати з II квітня 1980 року.

186

16.

ст.62 КК УРСР і призначити йому покарання за цим законом у вигляді 10 /десяти/ років позбавлення волі з засланням строком на 5 /п'ять/ років.

На підставі п.1 ч.1 ст.26 КК УРСР ПРИХОДЬКА Григорія Андрійовича визнати особливо небезпечним рецидивістом з відбуттям покарання перших 5 /п'яти/ років позбавлення волі в колонії особливого режиму, а наступуючих 5 /п'яти/ років - у виправно-трудовій колонії особливого режиму.

Строк відбуття покарання ПРИХОДЬКУ Г.А. рахувати з 1 липня 1980 року.

Запобіжні заходи СОКУЛЬСЬКОМУ І.Г. і ПРИХОДЬКУ Г.А. до набрання вироком законної сили залишити без зміни-утримання під вартою в слідчому ізоляторі УВС Дніпропетровського облвиконкому.

Стягнути на користь республіканського бюджету судові витрати: з СОКУЛЬСЬКОГО І.Г. - 592 карб. і з ПРИХОДЬКА Г.А. - 406 карб. 30 коп.

Речові докази - документи в томі 7 а.с. I-II і в томі 8 а.с. I-26 залишити при справі; друкарську машинку "Москва" № 401627, вилучену у СОКУЛЬСЬКОГО І.Г. як знаряддя вчинення злочину, конфіскувати в прибуток держави; металевий ящик, що не являє собою цінності, знищити.

Вирок може бути оскаржений всіма учасниками процесу в Верховний Суд УРСР через Дніпропетровський обласний суд на протязі 7 діб з моменту його проголошення, а засудженими в такий же строк з моменту вручення їм копій.

ГОЛОВУЮЧИЙ

НАРОДНІ ЗАСІДАТЕЛІ: